

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

«EDINOST» z. shaja 2 krat na teden vsako sredo in saboto o poludne. Cena za vse 1 to prilogo 72 l. za polu leta 3 gl. 50 kr., za štiri leta 1 gl. 75 kr. — Sama priloga stane 1 gl. 50 kr. za celoletno. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v tiskarni v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — Narodna, rekla-
macije in inserate priema Opravištvo, via Terranta, »Nava tiskarna«.

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu »via Terranta« »Nava Tipografa«; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Izsesti (razne vrste nazna-
niti in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglaših z drobnimi
črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Italija.

(Dalje.)

Temu bi se mi ne čudili, ako bi za gotovo ne vedeli, da tudi avstrijski in osobito Primorski Lahoni enako politiko tirajo. — Primerjali bi jih dvema možema, ki vsak od svoje strani drevo sekata, da poprej pade: na enej strani prizadeva se laška Irri-
denta, da to idejo obistini, na drugej strani pa avstrijška: drevo bo mo-
ralo tedaj prej ali poznej pasti in tega ste globoko uverjeni obe strani — tako vsaj čitam v omenjeni knjigi.

O tržaških Italijanih pravi pisa-
telj, da «il sistema del go-
verno austriaco non è mai abbastanza
. di quel governo che in loro
soffoca tutte le più lievi manifesta-
zioni di nobile sentimento e di liberta!
(Tržačani nikoli zadosti ne
avstrijske vlade, ki v njih zadušuje
vsako najmanjše gibanje k vzvišenim
čutom in svobodi.) — Ali Tržačani
so dobri in radodarni — nadaljuje
pisatelj; — v tem ko je Avstrija
vedno na uho šepetala dalmatinskim
Slovonom, da se hoče Trst z njimi
pridružiti: Italiji po vsem obrežju do
Kotora ali do Kleke, hujskajoč ta
dva naroda, pa so danes (1876) Trža-
čani najboljši prijatelji slovanske
vstaje! (Potem bi moralo priti nekaj
še bolj mastnega, kar je pa izdajatelj
pustil nenatisneno.)

Tržačani ljubijo Italijo, kakor
sladek mladeniški sanj in ko govore
o njej, vam se zdi, da poslušate osem-
najstletno deklico, ki govori o svojem
ljubimcu. Vse je lepo tamkaj (v Ita-
liji), vse krasno, vse, vse še
celo najslabša stvar. Od Nizze do
Pulja oni ti pojo Dante-jeve verze.
. a Po'la presso del Carnaro
Ch' Italia chiude e i suoi termini
bagna.

(V Pulju blizu Kvarnera, ki zapira
Italijo in moči njene meje), apeninske
planine, retiške, julske in morje naj
bodo meje; evo vam zemlje, koje gle-
dajo v duhu kmalo združeno. Mej tem
zaseda laška stranka vse municipalne
uradel to ti pravijo s živo zadovolj-
nostjo».

Ko se od Trsta poslovijo, vošči
mu navdušeni Lahonček: Che dalle
libere cime della Stiriaertino colle
loro limpide acque a te dal mondo
intero, che dal tuo golfo padroneg-
gerai, la liberta la pace e la fratel-
lanza, (prinesejo naj ti te reke svobodo,
mir in bratsko ljubezen, naj ti dajo nazaj
ime občine, ki so tiga ukradli tujci
in bo ti (sestrica) brat drugim mestom,
ki jih vstanove prosti narodi!)

Dalje govori o Kranjskej in nje-
nem glavnem mestu belej Ljubljani.
»Ljubljana je glavno mesto Kranjske
dežele, katero so tudi posedli slovan-
ski narodi. Izvor, jezik in težnje so
jej enake s Hrvati, ali Srbi, s kate-
rimi so posedli rimsko Ilirjo, ali kdo ve,
da ni blizo oni srečni dan, ko bo le
Ponteba most, ki bode združeval slo-
vanske in italijanske administracije

(ko bode tudi Kranjsko in Koroško
Laškej podvrženo.)

Ko dospe v Ptuj, spičaste so mu
vse hiše in po nemškem (tudi sovraž-
nem) slogu narejene. »Kako sem se
naveličal! vsa poslopja so enaka! Po-
trpenje! pride dan ko se tudi tukaj
latinski genij sreča s tevtonskim, in,
čeprav ne bodo tu same milanske stol-
nice, gotovo se bode v arhitekturi
napredovalo!«

Ali zadosti s prevodom; moji
odlomki, ki sem jih iz omenjene knjige
prepisal, segajo samo do sem. Gotovo
je v njej še mnogo stvari, ki še jas-
nejše kažejo, kake misli Italijani goje
o Avstriji in njenih podložnih, ali po-
dati jih ne morem več zato, ker jih
nemam. Dalje sem knjigo le malo
čital, ker mi čas ni pripuščal in do-
bro ve loč, da resnice v njej ne naj-
dem, ampak same puste in neizvršljive
skomine po deželah, ki ne bodo nikoli
k Laškemu spale, dokler v njih
prebivajo Avstriji in domovini udani
Slovenci v večini.

Iz izpisanih vrstic se pa jasno
vidi, kako sodé naši sosode Italijani
o nas Avstrijcih in osobito nas Slo-
vencih. Hočejo namreč in so uverjeni,
da slovanski narod v deželah, po ka-
terih oni hlepe, ne more imeti obstanka
ter da se mora vkloniti njih pollašče-
vajočej sili. Iz tega razloga nočejo
tudi vedeti o nas: Dežela je laška
(vsaj večji del po Primorskem); druge
pa sčasoma pollaščimo in jih slednjič
v dar damo blaženi Italiji ter jih
tako rešimo!

Kaka rešitev je ona — to Bog
si vedi! Boljši bi pogodili, ako bi
rekli, da jih obtežimo, velike davke
naložimo, blagostanje sploh uni-
čimo in mizerijo in siromaštvo v de-
želo pripeljemo. Vsaj takega si je
upati od Italije, ki komaj sama za-se
izhaja in je le čuda, kako ne nastane
tam socijalna vojna in notranji ne-
miri. Ako se to pravi deželo rešiti in
jej svobodo dati, kakor Lahoni sploh
trde, odtrgavši jo od stare domovine
Avstrije, to naj razsodijo častiti bralci.

Njih namen je odkrit, kajti pišejo
o njem v knjige in časopisi, na La-
škem prinašajo vedno polno dopisov
iz peresa avstrijskih Lahonov, ki vsi
upajo, da dan rešenja kmalu počí, ko
bode Primorska z Laško združena.
Ako ne bi bilo tu v Avstriji cenzure,
enako bi tu počenjali, ali ta jim
nekoliko roke veže. Pri vsem tem pa
vedo pisati in protiaustrijski duh mej
avstrijskimi Lahoni in slovanskimi
odpadniki širiti tako lisičje zvito, da
se vlada tega skoraj niti ne zaveda.

V to porabljujejo šole in urade,
vsakovrstne opise itd., ki v drugej
obleki krokodilske solze pretakajo, tu
ljudstvo hujskajo proti vladi, pretvar-
jajoč in napačno smatravajoč razne
dogodke, zgodovinske fakte itd. V
tem duhu goje vzlasti mladino, ki v
mladeniškem navdušenju tem bolj ro-
govili proti vdadi.

Kako vzgojo in čute si pridobiva
mladina v šolah po njih kopitu urav-

nanih, kaže nam vzlasti veliko vsako-
letno število deserterjev, ki nočejo v
cesarsko vojsko stopiti ter rajši gredo
v blaženo Laško ter se iz nje nikoli
več ne povrnejo.

Omiko in vzgojo primorske mla-
dine kaže nam tudi lahonski listi v
Trstu in drugod izdajani, pri katerih
taka mladina sodeluje, n. pr. Alabarda,
Piccolo

Vsakdo sam pripozna, da je to-
lerantnost nasproti takej stranki od
strani avstrijske vlade še prevelika ter
da bi bilo želeto, da se tako hujskanje
in vladi nasprotno počenjanje popol-
noma odpravi.

(Konec prih.)

Trubarjev večer.

23. julija meseca minolo je tristo let,
kar je začel novo slovanske knji-
ževnosti Primož Trubar v Derendingnu
na Nemškem za večno zatisnil oči ter bil
on, ki je svoj narod, svojo domovino tako
iskreno ljubil, v tuje zemlji pokopan.
Minolo je tristo let po njegovej smrti,
vera, ki jo je Trubar učil, bila je v Slo-
vencih zatrla, knjige, ki jih je on svojem
narodu, spisal spaljene, pa spomin njegov
je ostal in književno delo, katero je on
začel, razvijalo se je od one dobe vedno
bolj in bolj in nikedar več zaspalo. Vsacega
naroda omiko sodimo po njegovej knji-
ževnosti, temveč, tembolj razvita je ta,
tem večja je njega omika. Narod, ki nema
književnosti, nema tudi bodočnosti in mora
prej ali slej propasti. Kaj bi bilo z nami,
da ni Trubar z nova oživel naše književ-
nosti? Da se on ni poprijel tega dela,
kdo ve, ali bi se bil našel mož, ki bi bil
imel v sebi ono železno voljo, ono veli-
kansko stvariteljno moč kakor on v sebi,
da bi rekel: Slovenije ni, Slovenija bodi!
ter nam Slovenijo stvaril! In ako bi mi
ne imeli svoje književnosti, bili bi do danes
uže propali. Umestno je torej, a ne
samo umestno, bila nam jesveta dolžnost,
praznovati tristoletnico smrti tega dušev-
nega velikana, kateremu se imamo zahva-
liti, da nas valovi tujih, sovražnih nam na-
rodnosti, niso še pogoltnili. In praznovati
smo ta dan, tiho sicer, v ožjem krogu, a
z nekim vzvišenim, rekel bi religioznim
čutom, ki je dal slavnosti poseben značaj.
Sešlo se je v soboto nad trideset gospodov
v čitalnični dvorani, hoteli v prijateljem
krogu slaviti Trubarjev spomin. Tega več-
era udeležil se je tudi vrli naš rojak, pod-
konzul g. J. jeden častnik in jeden ka-
pitan Lloydove trgovske mornarice. Pri-
sotnost teh gospodov z veseljem bledimo,
ker nam je priča našega napredka.

Predsednikom večera bil je jednoglasno
izvoljen g. Žvab, ki je bil osnoveatelj in
duša vse te slavnosti.
Prvi je poprijel gospod stolovodja be-
sedo. V obširnem, pa jako temeljitim in
zanimivo sestavljenem govoru naslikal
nam je na kratko začetek in razvoj staro-
slovanske književnosti ter prešel koj po-
tem na novo slovansko, ki se je s Tru-
barjem začela. Opisal nam je strokovnja-
ško, kakor zna to le on, življenje in delo-
vanje slavljencevo, razložil nam njegov
pomen in važnost za slovansko književ-
nost. Dokazal nam je, kako neizmerno
težko je bilo Trubarjevo delo, kajti on ni
imel učiteljev, katere bi posnemal, ni imel
slovnice, po kateri bi se učil slovanskemu
jeziku, da še več, ni abecede ni imel, s
katero bi pisal svojem narodu knjige.
moral je toraj delo od kraja pričeti! Zato
pa je bila njegova prva knjiga abecednik.
v katerem je ustanovil slovanski pravopis,
ki se je ohranil nespremenjen do Boho-
riča. Trubarja torej po vsej pravici ime-
nujemo literarnega Kulumba slovanskega.
Kakor pravi veščak, načrtal nam je go-
vornik nadaljnje Trubarjevo delovanje in
njega viharno življenje, polno borb za
svoje ideje.

Naposled opisal nam je še njega rod-
binsko življenje ter tako sveršil sliko Tru-
barja kot pisatelja in človeka. Vsi go-
spodj, ki so govor z velikim zanimanjem
poslušali, so gosp. Žvaba navdušeno po-
hvalili ter izrazili željo, naj bi svoj govor
napisal ter objavil, česar pa govornik ni
obljubil rekoč, da tega ni treba, ker so uže
drugi pisali o Trubarju in pa, da kmalu
izide Levčeva zgodovina slovanske knji-
ževnosti, kjer bomo vse to lahko čitali.

Za njim govorili so še gg. V. Dolenc,
Jereb, dr. Glaser, Resman in dr. Gospoda
Jereb in dr. Glaser govorila sta še o dru-
gih možeh iz protestantske dobe, ki so
si pridobili zaslug za našo književnost.
Jereb napil je tudi Elze-ju, kateri nam je
temeljito opisal Trubarjevo delovanje ter
si tako pridobil hvaležnost vsacega Slo-
venca, komur je mari razvoj naše književ-
nosti in zgodovine.

Nenavadno navdušenje polotilo se je
vseh, čuli smo mnogo prelepih napitnic.
Gospod V. Dolenc napil je stolovratelju
g. Žvabu, neumornemu preiskovalcu naše
književne zgodovine in zaslužnemu pisa-
telju, G. Resman napil je našemu napredku
in razvoju, g. B. slovanskej vzajemnosti;
gospod Živic izrazil je svoje veselje, da je
imel srečo praznovati ta večer v tako od-
ličnej družbi, v kateri pa vendar pogreša
nežnega spola. Nadeja se, da se bo i naše
ženstvo začelo zanimati za take narodne
slavnosti, da se bode tudi ono probudilo
ter z svojo prisotnostjo dičilo naše sestanke
in veselice. Napitnice in lepo petje čital-
ničnih pevcev so vse ogrele, posebno nav-
dušenje pa je vzbudil proti koncu g. X.
z svojim lepim govorom. Spominal se je
naše minulosti, naših kreposti in slabosti,
naših naporov in bojov ter rekel na konci,
da smo se sicer mnogo trudili, mnogo si
pribohili, a naše pravo delo se še ni za-
čelo, zatojere kliče: Naprej! zastava slave!

Toliko življenja, toliko mladostnega
navdušenja videli smo redkokrat. Ta iz-
redna svečanost imela je pač res svoj
poseben značaj, svojo posebno mikavnost,
zaradi česar ostane vsakemu v preprijet-
nem neizbrisnem spominu. Slovanska in-
teligencija v Trstu pa je s tem, da je
Trubarja tako dostojno častila, postavila
je h kratu i sebi spomenik v kulturni
zgodovini našega mesta!

Glavni zbor

društva sv. Cirila in Metoda
v Ljubljani

vršil se je v ponedelek, dne 5. julija, na
način, v resnici društva vreden.

Uže predvečer, v nedelo pri besedi v
«Čitalnici» zapazilo se je mnogo tujih go-
stov iz slovanskih pokrajin, kateri so se
prihodnji dan še pomnožili.

Nedelski koncert je bil kaj krasen,
tujci so posebno radi poslušali krasni glas
gospoda Medena.

5. t. m. ob 10. uri je bila maša v cerkvi
srca Jezusovega, katero je celebriral z ve-
liko asistencijo prof. dr. Zupan, najzasluž-
nejši mož za ustanovljenje društva. Ta
cerkev je zidana v najčistejšem gotičkem
slogu in se more imenovati v resnici krasna
vsled elegancije in čistosti sloga. V tej
cerkvi je prostranska kapelica, posvečena
slovanskima blagovestnikom, in je v njej
oltar, na katerem stojiti podobislovanskih
apostolov. Pri tem oltarju je bila maša.
Cerkev sama je bila polna vernih, mej
njimi nad 50 poverjenikov podružnic
društva sv. Cirila in Metoda. Petje na
koru so preskrbeli zbrani čitalniški pevci,
bilo je veličastno; peti so mašo v staro-
slovanskem slogu in tudi v staroslovan-
skem jeziku, kakor sem rekel: kaj veli-
čatnega in slovansko srce unemajučega.

Po maši smo se zbrali v dvorani «Či-
talnice». Skupaj nas je bilo okolo 70, za-
stopanah je bilo 25 podružnic in od lju-
bljanske gospode je bilo skoraj vse, kar
se sploh bavi v prvi vrsti z narodom na-
šim in njega napredkom. Gospod začasni
predsednik, notar in deželni poslanec, g.
Luka Svetec, starosta nas Slovencev,
odprl je ob 11. uri zbor s primernim go-

vorom, v katerem je posebno poučarjal solidarnost med Slovani, in posebej med Slovenci, ter je končal svoj govor z vabilom, da zbor zakliče Skratni živio! presvitemu cesarju Francu Josipu I., kar se je tudi zgodilo z veliko navdušenostjo.

Zatem je poročal dr. Toma Zupan o delovanju začasnega odbora, iz poročila je razvidno, da se je društvo dobro razvilo in da je odbor znal z veliko energijo odstraniti mnogovrstne ovire, katere so se delale društvu pri porodu.

Isti gospod je poročal tudi o denarnem stanju, ki je povsem povoljno, kajti društvo ima v centralni denarnici gotovine gl. 1014, okoli 1000 gl. je denarja v Ljubljanski podružnici sv. Jakoba in par tisoč utegne biti še neodrajanega denarja pri raznih podružnicah, katerih je zdaj okoli 40.

Po končanem poročilu se je volil odbor in bil je izvoljen — ker g. Svetec ni hotel več prevzeti — za predsednika z aklamacijo dr. Toma Zupan, kateri je zagotovil, da bo žrtvoval kolikor mogoče svojih sil v korist društva. Potem so bili izvoljeni za odbornike: g. Svetec, Murnik, dr. Vošnjak, Žlogar, Einspieler (Celovec), Močnik, Gogola, Zumar, Žižkar, dr. Bleiweis, V. Dolenc, ker se je zadnji odpovedal, češ, da je najbolje, da so po mogočnosti vsi odborniki v Ljubljani stanujoči, zato je potem zbor izvolil »per acclamationem« g. dr. Tavčarja.

Po volitvi je predsednik povabil navzoče zastopnike podružnice, da poročajo o željah in predlogih.

Prvi se oglasi g. V. Dolenc, predsednik tržaške podružnice, ter omenja najprej, s kakim veseljem so posred po slovenskih pokrajinah pozdravljali osnovo tega društva, katero vendar enkrat morda pospeši solidarnost med Slovenci, katere posebno Slovenci ob periferijah tako pogrešajo, potem govori o važnosti Trsta za Slovence in Slovanstvo sploh in o tem, kako se slovenska rodbina v Trstu poitalijančujejo in iz Slovencev postajajo irredentari.

Temu da je kriva v prvi vrsti šola, ker ubogi slovenski rokodelec je primoran svoje otroke v italijansko ljudsko šolo pošiljati; učitelji magistrata potem uže skrbijo, da ti slovenski otroci sčasoma postanejo največji sovražniki lastne matere. Tudi v verskem obziru da je lahonstvo nevarno, kajti še pred narodnostjo gre Lahonom za protiverstvo in za ideje pokvarjenega liberalizma. Temu nedostatku je treba jez postaviti in to se najboljši napravi z osnovo slovenskih šol v Trstu. Šole je treba najprej osnovati in dokazati, da je na tisoče slovenskih otrok v Trstu. Ko bode to eklatantno dokazano, bode se magistrat tržaški prisiliti mogel, da on vzdržuje slovenske šole.

Za začetek nasvetuje, naj odbor osnuje prej ko prej otroški vrt v Trstu pri sv. Jakovu, za katerega vzdrževanje bode skoro gotovo sama tržaška podružnica zmogla materialnih sredstev.

Potem predlaga še, da bi bil prihodnji občni zbor v letu 1887. v Trstu in to gledé na to, da je Trst za Ljubljano največje mesto, v katerem prebiva več Slovencev, nego v katerem koli drugem mestu slov. domovine.

Predloga sta se oba pohvalno in odobrovalno sprejela in č. g. Zupan je objavil, da sta bila oba ta predloga uže pisмено javljena centralnemu odboru, zaradi česa je stvar opravljena, da se nov odbor na ta predloga ozre in se po njih ravna. Zbor je to resolucijo na nov odbor živo odobral, zaradi česar se je tudi nadejati, da se želje tržaške podružnice uresničijo.

Z. Dolencem oglasil se je mejni grof Običič, zastopnik goriške podružnice, ter razjasnil žalostne razmere na Goriškem in predlagal, da bi centralni odbor posebno podpiral potuk slovensčine v Dolenji in še v par drugih vaseh goriških Brd, ki so na italijan-kaj meji, in kjer se uže dolgo dela na popolno poitalijančenje ljudstva. Tam da je treba napraviti več narodnih trdnjav.

Tudi ti predlogi so bili s pohvalo sprejeti in se je g. grofu Običiču zagotovilo, da tudi Goriška ne bo pozabljena, če tudi ni bila poprej naznanila svojih želj in predlogov. (Dalje prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Naučni minister ima namen predru- gačiti učiteljska; v ta namen bode posvetovanje 12. t. m.

Vnanje dežele.

Z Cetinja se poroča, da so se Turki, zaprti v Mojkovcu, udali in Črnogorcem izročili oba ujeta kapitana. Skusili pa so se poprej skozi Črnogorce prebiti, kar pa jim je izpodletelo.

Na Črnogorskem zidajo novo mesto, ki se bo imenovalo »Mirkova varoš« in ka- tero 7. novembra t. l. knez poglasi za

mesto. Zdaj bo imelo le 60 hiš, a te so lepe in ulice jako prostorene.

Turški sultan je mnogo Črnogorcem podelil visoke rede, ministrom vojvodom in drugim; »tempora mutantur et sultan in illis.«

V Rumeliji se sodne razsodbe ne izrekajo več v imenu turškega sultana, ampak v imenu bolgarskega kneza in take razsodbe sprejemajo tudi konzulati. Tudi to ni v soglasji z bolgarsko-turško pogodbo, vendar se turška vlada ne briga za to; tudi Turčija v Rumelji ne misli več postaviti upravnega vodstva, da si prihrani troške. Iz vsega se vidi, da Turčija vso oblast v Rumeliji prepusti bolgarskemu knezu, smatra tedaj to deželo za Turčiji izgubljeno.

Rusija je velevladim naznanila, da je razveljavila 59 člen berlinske pogodbe, kateri določuje, da ima biti Batum odprta luka. Zarad tega je uže vstal velik hrup, posebno na Angleškem. Najbolj se hudeje časnik »Times«, ki Rusiji silno preti; vendar pa se misli, da zarad tega vojne ne bo, ampak da bodo velevladile protestirale zoper to naredbo ruske vlade, če tudi vidijo, da rusko postopanje zopet povzroči zmešnjave na vshodu. Temu pristavljamo, da je ruska vlada uže lansko leto izrekla, da misli prosto luko v Batumu odpraviti in vsled tega je šla dunajskih obrtnikov deputacija k ministru zunanjih zadev, grofu Kalnoky u, da se on potegne za to, da se v Batumu prosta luka ne odpravi, ker imajo dunajski obrtniki mnogo posla s to luko in bi jim toraj odprava proste luke zelo škodovala. Minister zunanjih zadev pa je tej deputaciji odgovoril, da bi še prezagodaj bilo za to stvar se potezati. Misli se vendar na Dunaji, da se Avstrija z vso odločnostjo upre proti omenjeni naredbi, ker je batumska luka za avstrijsko obrtnijo jako važna.

Mejnarno brodovje, ki je zapiralo grške luke, začelo se je razhajati. Najprej so zapustile Sudo avstrijsko-ogerske torpednice s kazamatnico »Kaiser Maks.« Potem je odplulo sedem angleških ladij. Zdaj je tam le še šest angleških ladij, potem avstrijska fregata »Radecky« in kanonici »Hum« in »Kerk« i nemška oklopnica »Prinz Friedrich Karl« skupaj tedaj deset brodov, ki pa tudi k malu utegno zapustiti Sudo.

Na Italijanskem so se zadnji čas začeli zelo pečati s tem, kako bi se dosegla sprava med italijansko vlado in papežem; čudno je to, da celo Garibaldinci to spravo priporočajo. Mi ne moremo verovati, da bo iz te moke kaj kruha. Začeti bi morala pogajanje Italijanska vlada, a kako odškoduje ona papeža za krivice, katere je storila njegovemu predniku?

Bavarski vladar neče, da bi ministerstvo odstopilo. Odgovoril je namreč na dotično prošnjo, da pripoznava zasluge ministerstva v vodstvu državnih opravil ter mu izreka zahvalo za dosedanje delovanje, posebno v zadnjih teških časih, in popolno zaupanje ter dostavlja, da ne bi rad pogrešal sveta v službi izkušenih mož, ampak želi, naj ostanejo v svojem uradovanju. — Bavarski deželni zbor in bavarsko ljudstvo sta drugih misli.

Bismark pride neki iz gostinskih to- plic na Dunaj, kder obišče grofa Kalnoky-a.

Iz Berlina izgnani državni poslanec, socialist Singer je v soboto zapustil to mesto. K njegovemu slovesu se je zbralo toliko socialistov, da so napolnili vse prostore na kolodvorih in zasedli vse železniške voze. Policija pri toliki množici ni mogla prav nič opraviti. Tu se je pokazalo prav dobro, kako močne korenine je na Nemškem socializem pognal.

V Dublinu je bila 6. t. m. ponoči huda rabuka; ljudska drhal je napadla konservativni delavski klub ter skušala ulomiti trdna vrata; iz poslopja pa so strelali na množico, 1 delavec je bil usmrten in 36 ranjenih; policija je red napravila in zaprla 100 razsajalcev, ki se sodišču izroče.

Angleška vlada namerjava ukazati, da angleška vojska zasede Badakšar v srednje- južnej Aziji; ruska vlada pa bi tega ne mogla hladnokrvno gledati, uže zato ne, ker bi to ruske trgovini mnogo škodilo.

Španjski republikanski državni poslanci mislijo neki državni zbor zapustiti ter se ne več vrniti.

Iz Sudana dohajajo Angležem vedno neugodnejše vesti. Čuje se, da so bili egip- tovske poslanci, poslani v Sudan, tam ob- glavljeni. V svetu, ki ga je sklical Osman Digma pri Suakimu, bilo je skleneno, da z Egiptom ne sme biti nobene trgovinske zveze, ker to bi bilo izdajstvo svete reči. Razen tega hodijo emiserji po Egiptu in ščujuje zoper Angleže Egipčane, katere z lahka pridobivajo na svojo stran. Poleg vsega tega pa boleznj meangleškimi vo- jaki presilno razsajajo, da je vojska tako oslabela, da na vojno še misliti ni; ta vojska se Sudancem še b aniti ne bo več mogla, ako jo ti napadejo.

Iz Sudana se dalje poroča, da so zad- nji v Kartumu imeli posvetovanje prvi štiri glavarji upornikov, h kateremu posve- tovanju so poklicali tudi več emirjev; sklenoli so, da se bodo vzajemno podpirali ter prisegli, da pripoznavajo Abdullah-a el Teibi za edinega Mahdijevega kalifa in da mu bodo nepogojno pokorni. Razen tega so napravili načrte za daljno voje- vanje, ki se skoraj gotovo prve dni meseca avgusta prične.

DOPISI.

Iz Skednje 7. julija. (Izv. dop.) Po zadnjem dopisu iz Skednje bi mogli soditi bralci, da j- danes pri nas popolna vstaja; res so razžaljeni pošteni ljudi razburjeni, a ko trezno misleči ljudje se premagujejo, nadaljevajo svoje moško vedenje, vede, da kdor se meji otrobe meša, svinje ga snedo. Zakaj bi se tudi tako ne vedli, saj bitja, katera so to provzročila, niso mnogo vredna; kajti kaj se more pričakovati od kakega nekdanjega prešičjega mešetarja, sploh od takega bitja, ki mora vse storiti, kar se mu ukazuje; od druge strani pa od prostega domačjega pomagala, ali bolje rečeno, magistratovega orodja, katero ni rabljeno, razen takrat, ko ga gospodar v svoj prid rabi, potem pa v kot v staro železo vrže. Manj še more biti ležeče poštemu človeku na stvari, ki je sicer človeške podobe, druge lastnosti pa ima večinoma živalske, za take i njim enako« vrtna pa se še poštena duša ni mogla meniti, kajti nehvaležnost njih je uže vse meje presegla, posebno nekega nekdanjega javnega stražarja, ki je tudi iz Lloydovega arzenala zaradi prepoštenosti predolg od- pust dobil, tako da ga more žena rediti.

Sram pa nas je, da se od dotičnih oblasti dovoljuje takim ničlam z nami tako ravhati. Slušajte, ko se je pri nas obhajal Sv. Teta dan, povabil je č. g. župnik c. k. nadkomisarja redarstva na obed, pri ka- terem se je o prepovedane zastavi go- vorilo in tu je skušala ta svojati v svoje umetne zanjke c. k. komisarja vjeti, raz- kazali so zastavo omenjenemu gospodu in prašali, ako se sme razobesiti ta bera- čija, a niso omenili, na katero mesto; in se ve da je c. k. nadkomisar rekel, da se sme razobesiti privatno in ne tja, kder je uže prej vibrala. C. k. avstrijsko-ogerska zastava je vasi podaril pokojni vitez Struthoff o priliki izvolitve njegove po- slancem, zatorej pravice do te zastave nema samo kapovila, ki se hvali, da je njega dosti hotil stala, ko da bi Struthoff bil kdaj žejen njegovega vina. Po takej zvižaji so hoteli ruvaši priti do uže davno zmišljenega načrta, ker se jim pa to ni posrečilo in da si nekoliko jezo ohladi, zbil je nekdo nek kol in v svoj vrt na murvo nasadil zastavo, ne vem pa iz ka- kega namena, v nedeljo popoldne pa naj- jel godbo in pod zastavo avstrijsko na sta- rem prostoru ukazal zaigrati avstrijsko himno, na njegovem dvorišču pa kantato »Viva San Giusto«, vse eno pa ga je bilo sram in ni ga bilo videti, šel je bil v Do- lino, ker so tam obhajali praznik sv. Urha, cerkvenega patrona. Kastelanoviči se zdaj trobce grize. Znameniti zapetec glasovi- tega filozofa zakotnika Packota, Zajc pa žaluje menda, da ni tudi on kaj pri tej aferi se mešal, ker še ni nenaj priporočil prepovedane zastave in ponavljati izrazi, katerega se sramuje vsak količikaj zaveden človek, misli morda, da si s tem pridobi, kar je dosedaj zapravlil z svojim znača- jem, ki prav za prav ni bil nikdar pre- temeljit, a zdaj pa je prav na krhkej podstavi.

Stvar je zdaj v policijskih rokah, gnjila stranka obeča, da bodo pošteni branitelji avstrijske zastave kaznovani, ker so mestno zastavo z droga sneli; ako imajo oblasti zdrav razum in le količikaj avstrijskega čuta, morali bi prej biti kaznovani ti, ki so z mesta hoteli odstraniti prvo zastavo, ki je in bo avstrijska, posebno pa zato bi se moralo kopovilo za prestopnika poli- tičnih zakonov smatrati, ki je uže v tvojih predalih slovel, zdi se mi prav zaradi žaljenja časti Nj. veličanstva presvitlega cesarja. Prav bi bilo, da bi se tem revam začela pot kazati.

Dalmatino (ču) bi bilo tudi potrebno umazani usta zamašiti, da bi odjenjal vsaj z laj, ko v jamo visi, obirati z bri- gantji, assassini, ladri, p... a.... mirne, pošteni in dobromisleče Skedenjce, kajti on ni za Skedenjce drugega nego slabo delaj; hvaliti se more k večjemu, da je bil najprej trenutek zanj, kadar se mu je prilika ponu tila, katerega pretepati. Gospoda nadzornika javne straže pa pro- simo, da o enakih prilikah postopa ne- pristransko, kajti služba je služba.

Iz sv. Križa 5. julija. (Izv. dop.) (Procesija). Na sv. Petra in Pavla dan se je tukaj obhajala slovesna procesija presv. reš. telesa.

Lepo i jasno nebo je privabilo na sto- tine ljudstva iz okolice i raznih drugih vasi. Preobširen bi bil moj dopis, ako bi hotel slovesnost, koja se je tu vršila, na- tačno opisati. Nj se mi dovoli toraj na kratko najvažnejše stvari površno objaviti. Cerkev je bila krasno odličena, za kar gre na prvem mestu vsa čast č. g. župniku I. G., ki si mnogo prizadeva za olepšanje hiše božje. Ulice, kodar je stopala proce- sija, bile so s cveticami i zelenimi vejami olepane. Raz oken i zvonika je vibralo po mojem mnenju okoli dve sto zastav raznih narodov, največ pa slovenskih. Okna so bila z venci i cveticami okrašena. Tu i tam so se opazovali krasni slavoloki. Čast vsem vernim župljanom, koji skrbje za olepšanje i povišanje božje česti. Mej pro- cesijo je sviral domača godba, koja je tudi svojo nalogo nepričakovano dobro izvršila. Kaj pa o cerkvenem petju? Peto se je pod vodstvom g. učitelja Pelicona prav izvrstno, za kar gre vsa čast g. P. za njegov obilni trud s poučevanjem petja, kakor tudi godbe i njegovo neumorno de- lovanje.

D. P.

Iz Istre, 3. julija. (Izv. dop.) (Razno- terost). Mudeč se nekoliko tednov v Trstu, imel sem priliko marsikaj opazovati. Ljudje so me sicer malo zanimali, kajti misli sem si, Adamovi otroci so si v mnogih rečeh manj ali več povsod enaki. Le to čem tu opomniti, da sem pričakoval, da se za napredek mladine kaj več dela, nego se v istini dela. Ljudskih šol je res mnogo, toda kaj pomaga, ako se pa mladina ne sili jih obiskovati. Na deželi se starši hitro kaznujejo z globo ali zaporom, ako otroka par dni ne pošljejo v šolo. Kaj pa tu? Tu se smejo otroci okoli potepati, kakor jim drago. Posebno pa sem se čudil, ko sem zvedel, da deklce iz okolice tr- žaške, od sv. M. Magd. skoro brez izjeme niso hodile v šolo. Ko sem jih prašal, da li znajo čitati, odgovorile so mi, da niso nikoli obiskovale šol. Tako sem zvedel tudi, da drugod v tržaški okolici otroci niso siljeni hoditi v šolo. Zakaj neki ne? Zato, menim, ker so Slovenci. Vendar pa, da tudi se Slovenci tako zelo v Trstu pre- zirajo in zanemarijajo, viti se pri njih dosti več omike, nego pri italijanskej so- drgi, koje vsa omika je v tem, da vrlo zna kleti Boga, Mater božjo, sv. zakra- mente itd. Od takih neznabožičev je raz- umljivo, da mi ni bilo težko se ločiti. Napotil sem se v Istro.

Ko se govori o Istri, ima se pred očmi puste, gole, kamenite kraje. Kako sem bil torej iznenadjen, ko sem došel v del Istre, kder so na dolgo in široko: gojzd, travniki, njive in vinogradi. Zleto se mi je, da sem prišel v objubljeni de- želo. Napredek v vinogradih je zares ob- čudovanja vreden. Rojen sem tam, kder trtarase, v kraju kder je trta doma, kder je sedaj tudi vinarska šola, pa takih vino- gradov nisem še videl, kakor tu v Istri in nota bene vinogradov samega refoška. Morda pa so se ti ljudi šolali v kakej moderne vinarske šoli? Kratko nikar; pa tudi ljudske šole niso obiskovali, ker je niso imeli in jo tudi sedaj redkokod imajo. Jaz sem misli, da izven Krasa nema refoška, pa sedaj sem se prepričal, da Kras z Istro ne more tekmovali. Pa to je le začetak; kaj pa še bode, ker ljudje naj- vede njive, kder so doslej le koruzo in pšenico sejali, spreminaje v moderne vi- nograde. Letošnja letina kaže jako dobro; Bog obvaruj kake nezgode! Človek mora strmeti, videč, kako so mladi ref škovi vinogradi od 5—10 let z grozjem oblo- ženi. Jaz bi želel, da bi se kak Kraševac ali Vipavec prišel sam prepričat o napredku tukajšnih neizšolan h vinogradnikov.

Tudi živinoreja ni na slabej stopinji. Tu je neko siviasto, močno, veliko in lepo rogato pleme. Krave tega plemena ne dajo mleka za hišo, ampak samo za tele in ko oddojijo, zgube mleko. Ml- čnih krav tu nemajo, ker iz mleka ne znajo de- lati masla. (To pa v Istri ni povsod tako, ampak razloček je silno velik). Gojijo pa mnogo ovc, ki jim dajo mleka, sira in volne. — Brez tovara ali pa mule ni no- bena hiša. Ta žival je potrebna Istranu, kakor Arabu kameli.

Pri vsem tem pa, da rede precej ži- vine, vendar ne morejo dovolj gnojiti njiv, ker imajo v obče preveč zemlja, pa pre- malo gnoja. Puščajo toraj mnogo njiv neobdelanih. Tudi ne sejejo po pšenici ravno radi pomanjkanja gnoja, kakor pra- vijo isto leto nič več, ako prav bi n. pr.

ajda utegnola dobro obroditi. Ne vem, da aje tu ne poznajo in mislijo, da ni dobra za ljudi. Treba bi bilo te ljudi podučiti, kajti meni se zdi, da več iz nevednosti, nego radi pomanjkanja gnoja aje ne sejejo. Ako pa res čutijo pomanjkanja gnoja, ne bi si lahko pomagali s tem, da bi več njiv z deteljo obsejali; tako bi mogli več živine rediti, pa tudi ostale njihve bolj gnojiti. — Naj omenim tudi, da letos gosenci pustošijo hrastove gozde; na široko izgledajo kakor v zimskem času. Ali se je proti temu sovražniku kaj storilo, ne vem, mislim pa da ne mnogo.

Ker sem uže zgorej opazil, kako je tukaj z šolo, rad bi tu dalje prabil: kako je to mogoče, da se v Istri tako malo za šole skrbi. Ali mari ni Istra zastopana v drž. zboru? Ali ni del našega mogočnega cesarstva? In ako je kako, je li mogoče, da postave, koje so dane za vse dežele, tudi tu sem ne segajo? Ljudje prosijo, trkajo tu in tam, nikoder se jim ne odpre. Jaz sem sedaj na potovanju skoz vas, koja broji do 800 duš, pa nima ne redne in ne šole za silo. Meni se zdi, da je vlade dolžnost, tudi v Istri kaj za omiko ljudstva storiti, saj se tudi tu plačuje šol. naklada. Pa kedar tirja občina za šolo, odgovore, naj si jo občina sama napravi, to je šol. poslopje z stanovanjem za učitelja. In še celo vzdrževala naj bi po nekoliko poslednjega. — Te reči meni nočejo v glavo; prosim Vas, ni li šol. postava, ki je na Goriškem, tudi v Istri veljavna?

Še nekaj. Bral sem v Vašem listu, kako da v Trstu vsacega zgrabijo in ga vlečejo v bolnico za kolerozne, ako se pri njem le kak podoben simptom tej bolezni pojavi. Tu bi se bilo še kaj hujšega bati; tu bi šli z njim naravnost v jamo. Prav zdaj mi je pripovedoval nek zvonar (cerkvenik), kako so tu ob času zadnje kolere tudi žive pokopavali. Tudi nek mladenič da je zbolel in kakor mrtve obstal. Hitro so prišli, da ga odnese, pa oče se je v bran postavil rekoč, naj mrlič ostane še nekaj ur v domači hiši. Ta mrlič je bil potem več let vojak in še zdaj pridno žanje pšenico.

Pa tudi da ni kolere, lahko se pripeti, da tu kacega živega pokopljejo, ker z mrličem ne čakajo 48, ampak le 4—24 ur. Tudi to mi je bilo novo, ko sem videl mrliča z nepokrito trugo vzdignoti, v cerkev nesti, mašo zanj brati in ga še le takrat pokriti, ko so ga imeli spustiti v groh. Tega oblastnje ne bi smele trpeti, tudi v Istri ne. Izgovor, da se vsega ne more pozvedeti, prazen je, saj hodijo vedno orožniki okrog.

Opazovalec.

Iz St. Andreža, 5. jul. «Edinost» je prinesla v svoji 47. številki od 12. junija, precej dolg dopis iz St. Andreža. Nekemu gospodu se je zdelo potrebno očešati v javnost reči, katere čestite bralce «Edinosti» gotovo malo zanimajo. Naj povem, da v onem dopisu je veliko pretrganega in tudi marsikaj neresničnega.

Res, da je bila pri občinski volitvi agitacija še precej živahna, ali to se je velikoveč dozevalo, ker drugikrat skoraj nobene ni bilo. Tudi naj povem gospodu dopisniku, da je se svojim bezozirnim dopisom njegovi stranki veliko več škodil, nego koristil, ker je uže skoraj pomirjene duhove zopet razdražil. Da ste bili nastali dve stranki pri volitvah, temu je krivo vse kaj drugega, ne pa Lukeževa ali Markova slama. Gospod dopisnik sedanjega šupana nad mero povzdiguje in hvali. On misli, kakor sam pravi, da nemamo drugega moža, ki bi bil sposoben za šupana.

Ubogi Standerž, če vam umrje sedanjí župan, potem si morate poiskati moža drugod, da vam bode županil. Vprašam vas, gospod dopisnik, ali je storil sedanjí župan kaj več kot svojo dolžnost? Zakaj je postavljen župan na čelo občini? ali ne zato, da skrbi za nje blagost in za blagost občanarjev? Saj uživa zraven česti, tudi plačilo za svoj trud.

Dalje pravi gospod dopisnik, da naša stranka ni štedila ne truda ne denarja, da bi spodbudila sedanjega šupana. Ako smo se slučajno dan pred volitvijo zbrali v krčmi pri kozarcu vina, in se pogovarjali mej sabo o volitvi, vprašam Vas, gospod dopisnik, ali je to kaj nepoštenega? Kar pravi g. dopisnik o žejnih Savodenjcih in izpraznenih magnetičnih litrih, mi nič ne vemo; ali to pa vemo, da v dan županove volitve se je napravilo v krčmi pri županu veliko kosilo za vse starešinstvo, pri katerem so se uživala draga jedila in vse to, kakor ljudje govoré, nastroške občinske blaginje in da k mizi je bil tudi povabljen še kateri drugi prijatelj-nestarešina.

To sem hotel povedati, da se resnica lepše vidi.

Zagrad, 4. julija, 1886. Pri nas ima poljedelec ugodno vreme za obdelovanje zemljišč, letina kaže dosti dobro — le deževje je zoritev močno zakasnilo. Zgubila pa se je tudi zelo stara pobožnost; dne 29. pr. m. na sv. Petra dan so nekateri kmetje orali in sejali — kar je res preveč — a kazen pa tudi ni znošala, precej drugi dan 30. junija t. l. se je vsula toča in kakor pripovedujejo, ves pridelek uničila in nat 150.000 gld. škode samo v Ronkih provzročila. Nekega, ki je

preklinjal, udarilo je zrno v sence, da je omedlel.

V Fari pri Gradiški so pred malo dni neznanega uptonjenca iz Soče izveleli. Komisija je našla na njem smrtne rane. Tukaj je ljudstvo narodno — ali brez smeti vender ni. Najhujši je nek izdajca, ki iz Gorice sem večkrat prileti, ali pri nas dosti ne opravi, i le to mu svetujemo, naj ljudstva ne draži, da sam na vse zadnje kaj ne skupi.

Pri nas je prav živo gibanje, ker imamo dve tovarni ci, v katerih dela nad 1200 delavcev, mej katerimi je polovica slovenskega rodu.

Cerkev pa imamo premajhno, ker v njej ni prostora ni za polovico tukaj bivajočega ljudstva, in pri vsem tem se nič ne sliši in dela za zvečanje, kar bi se pri vsaj revščini vender le moglo storiti.

Županstvo se trudi hvalevredno, pred letom je napravilo v zvoniku uro, katero je prav dobro izdelal urarski mojster g. Štolfa iz Volčji grada pri Komunah Krasu.

Dalje je dalo napraviti dve štirni (pompi), kateri ste občinstvu jako koristni in tudi je preskrbelo, da se škropi cesta v vročini in tako nezdravi prah poleže.

Iz spodnjega Štajera, dne 1. julija. (Izv. dop.) Mesec maj je bil zelo suh in brez dežja, trava ni mogla rasti, tudi sadeži so v rasti zastali, sena je malo, pa to kar ga je bilo, ima visoko ceno; morebiti se otava boljše obnese, le gorica, kjer ni bilo mraza, kaže na dobro letino. Junij nam je donesel obilo dežja, celo odveč, če ne deži, pa je skoraj zmirom oblačno; v obče je bilo po vsem sp. Štajerju slabo vreme tega meseca.

Žalostna novica nas je pretresla, ko smo zvedeli, da je g. Božidar Ralič vzdahol blago svojo dušo v Ljubljani — mož je stal na našem braniku kakor zid grada. Bil je strah nemškutarjem, z njim smo izgubili prvobornika in zaščitnika.

Pa ni še potihnila ta novica, uže zopet se je zaslislalo, da je umrl bl. g. dr. Alojzij Gregorič, odvetnik v Ptuj, povsem narodnjak ter se tudi sme zapisati v društvo prvobornikov slovenskih. Rajnik je bil rojen o Bodislavcih onkraj Male nedelje, bil je goreč Slovenec do smrti; blag mu spomin!

Spodnji Štajerci smo zgubili dva odlična velika moža v kratkem, velika izguba je to za nas.

Gorica kaže po vsem sp. Štajerju dobro, kder ni mraz meseca maja pokončal mladik, tudi sadja se nabaja še semtrija precej, zlasti bruske in jabelk, manje sliv. Sena v obče prav malo. — Živina nema nobene cene, teleta so skoraj zastoj, prav tako poljski pridelek. — Kako si tedaj hoče naš kmet pomagati dandanašnji? Od kod denar vzeti za družino, za domače potrebe in za davek? Vidno propada kmetijski stan, večidel so zadolžena kmetijstva, le redka je izjema, kam pridemo!

Nezadovoljstvo in nemaničev število se množi on dne do dne strahovito, hudo bja raste, vera se zapušča, morala gine, sploh vse kaže, da dolgo tako ne more biti, in da smo na prevratu nove dobe.

Sinovi majke Slave bodimo zvesti domovini, Bogu in carju sedaj in v vsej, držimo se gesla: »Eden za vse, a vsi za ednega.«

V sv. Petra in Pavla dan je hudobna tatinska drhal, hatera se tu okrog uže nekaj časa poteplje ter marljivo steguje dolge prste, mej rano božjo službo ne daleko od Male nedelje usmrtila 24-letno »Bauman.« Bila je tamkaj pri g. Krajcu na Kamenščaku iz mladosti odgojena. Nje reditelj sta šla k ranej maši k Mali nedelji, ona pa je sama doma ostala ter pasla živinico in bila dobre volje z svojo tovarišico sosedinjo na paši. Domu prišedši, gre v vežo in tamkaj najde smrt. — Roditelja prideta domu od božje službe, najdeta jo tik postelje na vrhici visečo in uže mrtvo.

Ne mine skoraj dan, da ne bi se slislalo kde o kakaj tatvini i to še celo o bellem dnevu. Prav tako je tudi dolgostratna drhal ukradla o bellem dnevu nekemu ubogemu blapcu 250 f. v bankovcih v Bolehnech pri kmetu g. Štuhac. Teh in enakih novic bi se dalo celo kopo navesti.

Lansko leto je imel posebno ogenj svojo moč tukaj, a letos »rokovnjača«, morebiti se je pritepel drugi »Guzaja semkaj.«

Turjedolski.

Domače in razne vesti.

Imenovanje. Titularni dvorni svetovalec, vladni svetovalec v Ljubljani, grof Chorišky, bil je imenovan dvornim svetovalcem pri deželnem namestništvu v Gradcu. — Kancelista pri tržaškem deželnem sodišči Anton Kurren in Karol Polst sta bila imenovana oficijala pri deželnem višjem sodišči v Trstu.

*) Guzaja je bil zlasti v mariborskem okraju pred leti razupit rojcar.

Vilhelmina Trnski, zadnja še živeča sestra rajnega dr. Lavriča, rojena na Premu, umrla je v četrtek 8. t. m. jutraj v Zagrebu kot soproga ondašnjega polkovnika in hrvaškega pesnika Trnskega.

Tržaški mestni svet je zgubil pravdo zoper naučno ministerstvo. 8. t. m. je namreč razsodilo vrhovno pravno sodišče, da ima le vlada pravico nastavljanja šolske nadzornike, ne pa občine.

V seji tržaške trgovinske zbornice 8. dan t. m. se je preditala spomenica društva za zgadbo krajne železnice Trst-Vipava in naročilo se je borskej deputaciji, naj to podjetje moralno podpira ter naj pošlje to železnico zadevajočo ir. šnjo vladi. — V tej seji je zbornični ud Angelo Venezian grajal zbornice načelnikovega namestnika Vučetiča, ker je v državem zboru pri carini na pitrolje glasoval zoper Suessov predlog. Vučetič mu je odgovoril, da Suessov predlog ni ugoden za Trst, ker bi carina potem bila še višja, on je postopal tedaj tako, kakor zahtevalo tržaški interesi, katerih ne bi varoval bil, da je glasoval za Suessov predlog. Spomenica vredno je iz te seje še to, da je zbornični svetovalec Basevi izrekel svojo menitev, da je sedanje ministerstvo prvo, ki se briga za interese Trsta, če tudi se ni še vse doseglo, kar bi želeli bilo, on odobrava Vučetičev glasovanje in predlaga, naj zbornica njegov zagovor na znanje vzame in preide na dnevni red, za kateri predlog pa se ni moglo glasovati, ker je mej tem več udov zbornice zapustilo, da ni bila več sklepna.

Zabranjeni izlet. Tržaški »Sokol« je namerjaval napraviti izlet v Divačo in v jednom ogledati divaško jamo; ali sažansko glavarstvo mu je iz zdravstvenih razmer izlet zabranilo.

Raspisane službe. Učiteljske službe tretjega razreda na enorazrednih ljudskih šolah v Brgradu, Podgrajah in Hrpoljah, prva s hrvaškim, obe poslednji s slovenskim učnim jezikom, plača 400 gld. službena priklada 30 s prostim stanovanjem ali dotično odškodnino. Prošnje se imajo vložiti v 4 tednih od 20. junija počenši pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Voloski. — Služba oficijala pri solnem uradu, X. razred, oziroma služba asistenta, XI. razred na Primorskem. Prošnje je vložiti v 4 tednih od 23. junija počenši pri načelništvu finančnega vodstva ter treba dokazati znanje deželni jezikov.

Surovost poštnega uradnika. Dne 5. t. m. predpoludne donesel je nek tržaški Slovenec na pošto paket, na katerem je bilo slovenski pisano ime in v jednom mestu opredeljenj Logatec. Uradnik pa, nehtevši razumeti kaj pomenja Logatec, vpraša dotičnega, kam pošilja paket; in ko je slišal, da v Loitsch, pravi: »Non capisco schiavo, qui si scrivono gli indirizzi per Italiano o Tedesco«, ta mu odvrne, naj samo odpravi, da vse pride v svoje opredeljenje; uradnik zabiti mu paket nazaj in pravi: La vuole seriver per italiano o tedesco ben, se no non vi spedisce niente, in dotičnik je bil prisiljen premeniti naslov. Prašamo si ravnateljstvo pošte, ali uradniki smejo žaleti v narodnem ponosu tistega, ki jim ni po njihovej volji?

Tržaške novosti:

Šole so se v mestu ta teden končale. Iz programa tukajšnje nemške gimnazije povzemamo, da je studiralo tamkaj 459 učenecv in 6 privatistev. Mej temi bilo je 146 Nemcev, 150 Lahov, 120 Slovencev, 22 Srbo-Hrvatov, 20 Grkov, 5 Armencev in 1 Anglež. Na čelu programa je nastopila lepa studija učenega našega rojaka g. dr. Karol Glaser: »Pärvatti's Hochzeit, ein in tisches Schauspiel, zum ersten male ins Deutsche übersetzt.« Na mestnej gimnaziji je studiralo letos samo 18 »Ilircev«, Slovencev nič, drugi vsi Lah!

Kolera. Včeraj je zbolela za kolero Amalija Sussek v ulici Molin grande. Prenesi so jo v bolnico za kolerozne, krmo njenega očeta pa zaprli in stanovanje desenfecirali. — Domenik Ferluga pod Kontovcem ki je bil napaden od kolere je tudi umrl včeraj. — Zbolela je tudi neka André v via Valdirivo. — Vojaka A. Pavletič pri tukajšnjem polku Kralj Milan št. 97. so včeraj napadnega od kolere preneshi v bolnico za kolerozne. — V ulici Delle Ombrelle je zbolela neka dekla Marija Kalan. — Sinoči so zbolele neki tudi tri osebe v Riborgu. Strah pred kolero je velik in sinoči je neki zbežalo iz Trsta nad sto oseb!

Upor manufakturnih agentov. Mej gospodarij manufakturnih prodajalnic obstoji neka pogodba po kateri se imajo vse manufakturne prodajalnice zapirati uže ob 8. uri zvečer. Vsi gospodarij se drže tega načela; le firma Ricci in Požar v ulici Malcanton je delala izjeme in imela odprto prodajalnico tudi do 10 ure. V sredo zvečer se je zbralo zaradi tega nad 200 manufakturnih agentov pred omenjeno in so silo terjati, da se prodajalnica zapre; ker pa je prišlo tudi do izgovorov je morala policija razpiniti množico in je nekaj najhujših zaprla. Omenjena firma pa je vse graje vredna, ker se poslužuje židovskih sredstev za konkurencu.

Mrtvoud. Včeraj je v Riborgu mrtvoud napal nekega starčka; prenesli so ga v bolnico, kder je kmalu umrl. Ne ve se še za ime in stan ubozega starčka.

Nesreče. 18-letni voznik Miha Cesar iz Brezovega brda pri Podgradu je v sredo zvečer se svojim vozom povozil i in pol letnega otroka Marijo Jurada. Ubogega otroka so precej odnesli v bolnico, kder je nekoliko ur potem umrl. — Nek 11-letni šolarček je v vrtu na Lipskem trgu, poškoval nekoliko cvetic, paznik ga je zapazil, šolarček se je spustil v beg pa tako nesrečno padel, da si je zlomil prst na desnej nogi. Božja kazen!

Policijsko. 18 letni mornar Danel A. je prednočjem tepel nekega družega mornarja, radi česa je moral v luknjo. — Kdor je zgubil cobac denarja naj ga gre iskat na policijo kamor ga je prinesel stražnik ki ga je našel. — 60-letna Rosa D., je šla v luknjo ker je kradla. — Na Ketuari je nek prijatelj druge tri prijatelje okral za 71 f. 80 kr. potem pa se ni več pokazal. — 19-letni težak Anton R., in 22-letni Aloiz B., so šli pušit v luknjo ovi tobak, kojega so ukradli minoli teden nekej kmetici iz Zabošča. — Čevljarja Ivan V. so aretirali, ker se je vernol v Trst čeprav je bil od tod uže odgnan. — Nekega pljanca, ki je po ulici razsajal peljali so spat v ulici Tigor.

Dostavek k računu Dijaške kuhinje v Trstu. Tistim, ki so plačevali po eden gold. na mesec, se morajo še prišteti g. Mankoč in g. Viličič. R čuni paostanejo nespremenjeni. Samo opomniti še je, da se pri Truberjevem večeru ni nabralo 1 gld. 10 novca, nego da je ta vsota računski prebitek večerje.

Blagajnik Dijaške kuhinje.

Kurz za vino in sadjerejo bodo imeli letos od 1. do 16. oktobra ljudski učitelji, Istre v Poreču. — Država daje v ta namen učiteljem stipendije po 30 gl. Prostje je učiteljem ki se hočejo udeležiti poduka, pri deželniemu odбору Poreškemu. Poizkuševalo se bode naravno samo italijanski, kakor da v Istri nikakih slovenskih učiteljev ni. — Vlada bi morala pa to popraviti, kar kak dr. odbor v svojej zagrizlo t zakrivi, zopet poravnati.

Porote v Rovinji se pričio 9. avgusta jutraj ob devetih.

Kolera v Italiji je poslednje dni nekoliko o tlenjala.

Riunione Adriatica di Sicurtà v Trstu imela je pretekli mesec svoj glavni občni zbor pri katerem se je čital ta-le letni račun:

Zavarovanje na život. Ova grana zavarovanja uzevala je v tem letu k ljubim mnogih neprilik, katere so se zivale v trgovsko-industrialnem pogledu. Vovem letu došlo je društvu 4974 ponut za zavarovanje z svotom v iznosu od preko 10.000.000 for. Koncem decembra 1885. bile so v kreposti 22.443 police z svoto od 37.000.000 for. kapitala in preko 81.000 for. dohodka; prestokiv svoto od leta 1881. za 4.318.750 for. v kapitalu in 13.787 for. v dohodku.

Premije izplačane v tem letu v tej grani prekoračujejo, 1.595.158 for. in proti letu 1884. pokažujejo izplačenih 329.475 for. više. Dobitki posebnih kapitalov v tej grani so 328.475 for. — Izplate za 411 slučajev smrti in 11 drugih zavarovanih izteklih prekoračujejo svoto 447.718 for. in ona zavarovanja na preživetja, katerih dotacije so dozrele dosežejo 247.567 for. Pohranjeno je bilo se 144.000 for. za slučajev smrti in za kapitale iztekile, ampak do 31. decembra 1885. još ne poravnane.

Od leta, katerega je Riunione začela delati v ovej grani zavarovanja, pak do 31. decembra p. l. izplačilo se je 11 milijonov for. za obveze, katere so joj doplele od vseh vrstih zavarovanja na život.

Reserve ovega odelka so pomnožane za 526.000 for. in se delijo tako le:

f. 48.448,19 dohodki za živinja	
• 2.365.348,28	• zavarovanje v preživenje
• 4.610.596,30	• v slučaju smrti
f. 7.447.490,86	• minje
• 844.952	• reserve od pouovnih zavarovanj
f. 6.602.438,86	

Izvešče je obširno sestavljeno in zanimivo. Dobiček tega odelka pretiče svoto 86.305 for., odvih pako svoto od 22.909 for. pripadajočo zavarovanim z razdelanjem dohodkov ostaje 63.396 for.

Zavarovanje proti ognju. Tudi v tej grani zavarovanja moglo je to društvo k ljubju prej reč-nih nepogod, preseči promet leta 1884. Odštete izplačane dosežejo 5.657.772 for. in so za 168.412 for. večji od leta 1884.

Posredna zavarovanja so dosegla 2.637.354 for. več 60.166 for. od leta 1884. Za škodo v slučaju požara izplačano je: 3.661.186 for. od ovih pripalo je posrednim zavarovalcem 1.752.407 for., a društvu je ostalo 1.907.778 for. Za škodo, katere do 31. decembra 1885. niso še bile urejene, odloženo je 196.790 for., katara svota dokazuje, kako je to društvo točno napravl zavarovalcem.

V fond za premije se je dostavilo 54.665 for. in sada ta fond računa na

1.530.362 for. Listnica zavarovanj od več let — gla je leta 1886. te le svote: f. 16.667.695 za izravne posle, • 1.134.841 radi prestanka drugih družeb f. 17.802.536.

Zavarovanja pri spremetvi. Nagrade v tem oddelku dosepevajo do 112.221 for.; poslednja zavarovanja so 47.992 for.; ne-zgode so povzročile izplate od 19.638 for. čisti od poslednja zavarovanja in mala svota 3532 za izplate izravne do 31. dec. 1885.

Zavarovanja proti tuči. V letu 1885. unišilo je 2.000.600 for. nagrad; proti 2.135.742 for. v preteklem letu. Za posredna zavarovanja bilo je izdano 461.897 for. manj za 1850 for. od leta 1884. Škode so zahtevale izplate svote od 1.265.089 f., a leta 1884 se je izdalo 1.392.727 for. tedaj v letu 1885. za 127.338 for. manje. V fond za rezervu nvrščena je v tej grani zavarovanja svota 150.000 for., selaj iznaša vku pa svota 550.000 for.

Ukupna svota ovih prihodov in uplat ovoga društva v letu 1885. je 5.977.767 for. katera združena z svoto izplačano v vsem delovanju vsem poškodovanim iznaša 127.550.992 for., res lepa svota. katera se je o tega društva od leta 1838—1885 dela v promet.

Nekateri fondi, ki niso vzeti v redoviti fond v grani zavarovanja na život, prinesli so dohodka za 144.034 for. Kako dobro zna zbirati banka vrednostne papirje, dokazuje to, da oni papirji, katere je banka imela koncem leta 1885. so dali dobička na kurzu f. 45.335.—, kateri so se prenesli na razne rezerve za spremembo kurzov javnih papirjev, katere rezerve znašajo zdaj že nad f. 333.000.

Dividenda je bila tega leta po vsakej akciji for. 55. Razni rezervni fondi društva «Riunione Adriatica di Sicurtà» so se povišale za 825.445 for. morejo dati najboljši garancije in obstoje od: f. 6.602.438.86 rezerve nagrad za zavarovanje života

• 1.530.362.— » za zavar. od ognja
• 15.377.21 » » » spremljenja
• 550.000.— » » » od toče
• 334.901.88 » » » spremembo v ceni vrednostnih papirjev
» 150.000.— posebne rezerve oddela za zavarovanje života
• 639.181.35 fond rezervnega dobička

f. 9.815.253,30 za doseči pravi pregled vsega imetka tega društva naj se dostavi
• 3.300.000.— kapital društva.

Opomniti velja še, da obstoji blagajna za nepredvidne potrebe in hranilnica za uradnike društva, katera zdaj dobro napreduje in ima fonda do 259.438 for.

Tržno poročilo.

Kava. — Ker so poročila iz Amerike temu blagu še vedno ugodna, so tukajšnji imenitniki postali jako rezervirani in terjajo višje cene. — Prodalo so je te dni 600 vreč Rio po f. 46 do f. 62.—, 400 vreč Santos po f. 50 do f. 61.—, Java Mal. stane f. 64 do f. 66.—, Portorico f. 95 do f. 110.—, Ceylon plant f. 83 do f. 131.

Siadkor — mlahova kupčija, zato pa so postale cene nekoliko nižje.

Sadje. — Pomeranče in limoni iskani, drugo sadje zanemarjeno. Pomeranče stane f. 6 do f. 9.—, limoni pa od f. 4 pa do f. 13.—, fige v venci f. 17 do f. 19.—, rožiči f. 7 do f. 8.—, opaša f. 27 do f. 28.—, Elemé f. 22 do f. 28.— Sultanina f. 26 do f. 30.

Olje — je postalo še nekoliko ceneje lu se dobi namizno po f. 52—66, jelilno f. 34—40.

Petrolje — malo obračtano, cene nekoliko slabše; ameriškansko f. 8.90, rusko f. 7.75.

Domači pridelki — skoro nič obračtani fižo radeči f. 9, maslo f. 80—92.

Žito, malo kupčije po nižih cenah. Dano stane pšenica banaška f. 9 do f. 9.50 koruza levantinska f. 6.20.

Les — skoro nobene kupčije; zato so cene jako slabe.

Seno — še precej obračtano in se plačuje novo po f. 1.50 do f. 1.70, staro prve vrste po f. 2.60 in čez.

V obče pa zaradi neugodnih zdravilnih razmer kupčija stršno peš.

Borsno poročilo.

Neugodna poročila iz Pariza in Berlinu so uplivala na našo borso jako neugodno, kurzi državnih papirjev sicer, niso slabši postali, pič pa nazadujejo kurzi privatnih papirjev. Borsna sploh jako rezervirana.

Dunajska Borsna

dne 9. julija

Enotni drž. dolg v bankovcih 85 gld 20 k.
Enotni drž. dolg v srebru 85 • 95
Zlata renta 117 • 80
5% avst. renta 102 • —
Delnice narodne banke 874 • —
Kreditne delnice 276 • 60
London 10 lir sterlin 126 • 40
Napoleon 10 • 01
Kr. kr. cekini 5 • 94
Kr. državni mark 62 • 02

Kdor hoče na hlad!

Poleg prekrasnega mesta Kamnik v najlepši legi in uprav poleg nove železnice, ki se bo te gradila, je naprodaj lepa nova hiša, v kateri je 6 sob, izba, kuhinja, klet potem je poleg hiše veliki obočan bled, senik, šupa za voze, hlev za prešiče in še razni drugi prostori. — K hiši spada tudi mali in veči vrt, potem več njiv, senožeti in nekaj gozda, vsega skup nad 30 oralov.

Cena je 7000 gld.; plačilni pogoji jako ugodni.

Natančnejše se more pozvedeti pri našem upravnistvu Via Torento 12.

Riunione Adriatica di Sicurtà v Trstu.

Podpisano ravnateljstvo naznanja p. n. gospodom delničarjem, da se bo izplačevala dividenda za leto 1885 po sklepu občnega zbora v znesku

f. 55.— za svako delnico

od 1. julija t. l. za naprej proti izročitvi odrezka št. 17 pri društvenih denarnicah. I so na istem kuponu naznačene, pri katerih se more dobiti tudi letna bilanca in letno poročilo ravnateljstva.

Olrezki bodo morali biti natančno po številnem redu naznačeni na posebnem izkazu podpisanem po stranki.

Takovine za imenovani izkaz se dobje pri tukajšnjem uradu društva.

Trst, 24. junija 1886.

Ravnateljstvo

Riunione Adriatica di Sicurtà.

Cegnarjev Viljem Tell

se prodaja v tiskarni Dolencevi po 10 soldov.

Trgovski pomočnik

18 let star, zmožen slovenskega in nemškega jezika, z dobrimi spričevali, izučen v trgovini mešanega blaga, bi rad iz proste volje dosedanj službo premenil.

Na prodaj je:

Pila ali žaga s veliko vodno močjo (na vodi Hubel) pod tovarno bombažne predilnice v Ajdovščini.

22 oralov hrastovega gozda. Najboljša kvaliteta (dob. Steinelch) za stavbe itd.

V prav dobrem stanu hiša (gostilnica) s štalami in vrtom za lesno in drugo kupčijo prilježna. —

Natančnejše se poizve pri podpisanem Spoštovanjem

A. Poljšak, Šturje, Ajdovščina.

Poglavitni nauki in molitev

ki jih mora znati kdor hoče prejeti sv. birmo, sv. pokoro, sv. obhajilo. In sv. zakon, zove se mala knjižica katera je izšla v naši tiskarni in se dobiva po 4 novc.

Domača trgovina!

A. KRAJCAR

trgovec na Greti poleg škarpe, naznanja slav. občinstvu, da je odprl v ulici

Barrierra vecchia št. 5

novo pekarijo in prodajalnice, v kateri bode po najnižji ceni prodajal razne jestvine, kakor so: raznovrstni kruh, moka bela in rumena, koruza, oves, posevke, sladkor, kavo, mijo, olje, ocat in sploh vse j-stvine, katere potrebuje družine. Govori s slovensko, hrvatsko in italijansko.

Na trganju in protinu bole-

hajočim, ki resno skrbje, popolnoma ozdrave, priporočamo gorko rabljenje Wilhelmovga antiartritiskega, prot revmatičnega kri čistečega čaja, ki ga izdeluje gospod Fr. Wilhelm, lekarničar v Neunkirchenu na Spodnjeavstrijskem, ki j bil odlikovan s zlato medaljo in posebno oznabo narazstavi v Melbourne Zavitek stane 1 gld. Kulžica z vspehi zadnjega 16 let franko in gratis

Prodaja g. Franjo Wilhelm, lekarničar v Neunkirchenu, Spodnje Avstrijsko in vse znamenitosti lekarnice in miroljubnice.

Zaloga za Trst pri lekarničarjem: J. Seravalle, pl. Leitenburg, C. Zanetti. Dvorni svetnik in profesor Oppolzer rekel je v kliniki pri postelji nekega na protinu bolnega: «Wilhelmov kričistični čaj je vreden večje pozornosti, kajti v 8 bolnikov, kojim sem ga pustil vživati, hvalili so njegov vspeh.»

Svari se pred ponarjanjem in sleparstvom.

Razkužujoče sredstvo

za stranišča in vsak drug kraj — popolnoma neškodljivo zdravju.

Najbolj ekonomično in povsod rabljeno.

Da se razkuži kako stranišče, zlije naj se vsaki dan notri 2 žlici te tekočine. Za vsak drug kraj stanovanja zadostuje vlti v kako posodo nekoliko žlic, postaviti posodo v kak kct, ter menjati ga je enkrat na teden.

Samo v Lekarnici ROVIS v Trstu

V iste lekarni so na prodaj slavno znane

PROTIKOLERICNE KAPLJICE

izvrstno preservativno sredstvo BASTLER-jevo

IZVLECEK iz antiliskega tamarinda hladčca in dobro okusna pijača priporočljiva vltati za veliko toploto.

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše žilodčne bolezni. Prav izvrstno vatrezajo zoper hemoroide, proti boleznim na jetrih in na uravici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper scropok ter čisti pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbo in pošiljate pa edino v lekarnici Cristofolletti v Gorici, v Trstu v lekarni E. Zanetti in G. B. Rovis, G. B. Faraboschi in M. Ravasini. Ena steklenica stane 3) novcev.

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zavolj želje po dobičku tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.

Crkveno - književna novost!

V »Katoliški Tiskarni« Ljubljanski je izšel:

ZBORNİK

na slavo ss. Cirilu in Metodu.

Zbral in na svetlo dal ANTON ŽLOGAR, kapelan pri mestni fari sv. Jakopa v Ljubljani.

Čisti dohodek je namenjen družbi ss. Ciril i Metoda.

Cena f. 1.60 in 10 kr. poštnine.

Dobiva se pri izatelju in v katol. bukvarni.

Vač čč. gc. se je knjižica poslala na ogled; kdor bi se ne zmatral naroč

nikom. nai blagovoljno zaniša:

«retour» 3—2

Ni igrača.

Ni sleparija, temuč gla sveta resnica!

Samo 3 gld.

jedna žepna ura

izvrstno regulirana, dobro tekoča in garantirana, iz najfinjšeg, vedno lepega, vedno svetlega posnemanega zlata, ki namestuje zlato uro. Vsakdo ki si naroči jedno teh reguliranih, natančnih ur, vdohi z uro **zaston naslednja darila:** 1) krasno verigo za uro iz posnem, zlata 1 metno izdelano levoto glavo kot obesek 1 prstan z posameznimi kamni 1 par najfinjših uhanov 1 krasno britico.

Naj nikdo ne dvomi!

ker, ponavljam, to ni igrača niti sleparstvo temuč gola resnica, in vsakdo naj se po žuri si naroči tako uro, dokler je še kaj zaloge Razpošilja po puštnem povzetju

Taschenruben - Versendung

WIEN

Fekete V., Wehrgasse 13-34.

Trgovina
A. Majer-jevega
Exportnega piva
v steklenicah
v LJUBLJANI
(pivovarna na paro)
priporoča
Cesarsko, in Bock-pivo
v skrinjicah po 25 in 50 stekl.

ŽELODČNE BOLEZNI
je moguče **BRZO** in **POSVEMA** ozdraviti
po
JERUZALEMSKEM BALZAMU
edini in nedosegljivi žilodčni pijači.
Da si človek izvoli pravi lek proti žilodčnim boleznim, pač ni tako lahko, posebno dandenes, ko v trgovini prodajajo vsakovrstne enake leke.
Večina raznih kapljic, izlečkov itd., katere se občinstvu kakor pravi čudeži priporočajo, niso nič drugega, nego škodljiva smes.
Edini **Jeruzalemski balz**am si je zagotovil vlad svoje priproste sestave, odločno oživljajoče in žilodčne živce hitro krepčalne moči pravice prednosti nad vsemi dosedaj v tej stroki poznanimi zdravilami, kar dokazuje tudi se vsakim dnem večje prašanje po njemu. Ta balzam bogat na delajočih snovih kišeške robarbare, katera korenika je poznana zaradi njene ugodnega upliva na prebavljenje ni čiščenje, je zanesljivo sredstvo proti težavam v žilodcu odvisnim od slabega prebavljanja; zato pa ga vsi strokovnjaki in zvedenci priporočujejo proti neješčnosti, zabasanju, smrdljivi sapi, gnusju, riganju, bacanju, proti hemoroidalnemu trpljenju, zlatenci in vsakej bolezni v črevesju.
Steklenica z navodom vred stane 30 novcev. 38—26

GLAVNO SKLADIŠČE u LEKARNI
G. B. PONTONI
v GORICI.
Skladišča v Trstu v lekarni Marku Rarasi, na Reki v lekarni al Redentore, G. Gmeiner, v Korminu v lekarni A. Franzoni, v Tominu v lekarni E. Palisca.

Piccoli-eva esenca za žilodec.
G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.
Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezni v žilodcu in trebuhu, bodeenje, krti, žilodčne in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemoroide, zlatenco, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.
Pošilja izdelovatelj po pošti v skatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc.
Pri večem številu dbi se primeren odust.
V steklenicah po 15 soldov se prodaja v Trstu v lekarnah: Faraboschi, Leitenburg, Lprandi, Pozzetto, Praxmarer, Prendini, Ravasini in Zanetti in skoro v vseh lekarnah Primorskega, Tirolskega, Istre in Dalmacije.

Gosp. Gabr. Piccoli-ju, lekarničarju v Ljubljani Na zahtevanje potrjujem, da sem Vaš ovet za žilodec, kojega deli so mi dobro znani v velikih slučajih vspešno rabil proti boleznim v žilodcu in zlati žili 42—50 Ljubljana, mesec januar 1884.
Dr. Emil vitez pl. Stöckl, c. k. vladni svetovalec in dščno-sanitet poročevalce. Podpisani potrjuje, da ima žilodčna esenca ljubljanskega lekarničarja Piccoli-ja hitre in prečudne zdravilne moči. Z njo ozdravilo je mnogo ljudi moje in sosedne župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdo prišel k meni, ki me prosi za jedno steklenico žilodčne esence kojih imam vedno nekoliko pripravljenih.
A. Wlassisch, župnik-kan. Plominj. Primorsko.
Antirrhoeum najboljšo zdravilo proti prehlajenju, kostobolji, hromoti delavnih čutnic, bolečinam v križi in v prsih, pr-hladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Steklenica 40 kr.
Pastilje santoninske; (kolesci zoper gliste) izkušeno zdravilo zoper gliste skatljica 10 kr. 100 košč. 50 kr. 1000 košč. 5 gld. 2000 6 gld.
Salicilne pastile proti prehlajenju najboljši pripomoček proti davici (difteritis), plučnim, prsnim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripavost, skatljica 20 kr.
Zeliščni prsni sirop. Ta iz zdravilnih zelišč izdelani sirop se rabi z najboljšim uspehom proti vsem prsnim in pljučnim boleznim, zasliženju, kašlju, hripavosti, dušljivemu kašlju itd. Odraščeni naj vzamejo 3 do 4 žlice vsaki dan, otroci ša toliko žlic. Steklenica 36 kr.
Tu navedena. Kaker vna druga zdravila se zmira) frišna dobe v lekarni

G. Piccoli-ja
«pri angelu»
v Ljubljani
na Dunajski cesti,
kder se naročila takoje po pošti proti povzetju izvršujejo.

Su va tiskarna V. Dolence v Trstu.